

Karel MALFLIET

Bezieler van Ecokerk

Hij gaf vorming in KLJ, werkte voor Broederlijk Delen en sinds een jaar voor Ecokerk, dat ecologie linkt aan spiritualiteit. Is Karel MALFLIET een wereldverbeteraar? „Ja, maar geen naïeveling. Ik wil stapsgewijs meer gerechtigheid voor steeds meer mensen. Als je de capaciteiten van mensen samentelt, vorm je een koevoet waarmee we de wereld kunnen optillen.”

‘Discussies over principes zijn interessanter dan principes zelf’

Jan COLLA

Het is niet omdat papa idealist is, dat zijn vier kinderen alles slikken. „Ook bij ons zijn er discussies over hoe zinvol iets is”, zegt Karel MALFLIET. „Neem de dagen zonder vlees, tijdens de vasten. Sommigen doen mee, anderen vinden vlees zo lekker dat ze dat niet zien zitten. ‘Wat nog beter is,’ zegt mijn zoon dan, ‘is kiezen voor de korte keten, gezond vlees van lokale producenten’. Niet het principe, maar de discussie is het interessantste element.”

– *Waar zitten de wortels van uw engagement?*
Ik ben een boerenzoon uit Hamme. In de vroege jaren 1960 werd mijn vader secretaris van de dierenziektebestrijding in Oost-Vlaanderen en bij het stamboek. Hij ging bij de boeren in de streek langs voor de jaarlijkse inventaris, de identiteitskaart van runderen, en later de oormerken. Ik mocht soms mee en stilaan kende ik ook al die mensen en hun bedrijven. Ik leerde appreciëren wat mensen op het land doen. Dat ik industrieel ingenieur landbouw en tropische landbouw studeerde, had niet enkel te maken met mijn voorgeschiedenis. Ik was ook geïnteresseerd in wereldverhoudingen. Het tijdschrift *Wereldwijd* opende mijn blik op het Zuiden. Ik wilde bijdragen aan een duurzame wereld.

– *Speelde het geloof daar ook een rol in?*
Absoluut. In de parochie was ik actief in een Plus-16-groep en in de Katholieke Landelijke Jeugd. Onze schooldirecteur, Marc Etienne van de broeders van Oostakker, nam me mee naar een Europese jongerenontmoeting van Taizé. Ik houd niet zo van religiositeit die te zweverig wordt, maar wel van de idee van strijd en inkeer van frère Roger, de manier waarop hij de consequenties van de christelijke liefde integreerde in zijn levenskeuze. Het was ook de periode van de dictatoriale regimes in Latijns-Amerika. In ons land leidde dat niet tot grote afkeuring. De verontwaardiging daarover en de rol die de Kerk met de bevrijdingstheologie in die landen speelde, dat was voor mij een voorbeeld van waar het echt over gaat.

– *Ecokerk verbindt ecologie en spiritualiteit. Slaat dat ook lokaal aan?*
Spiritualiteit linken aan ecologie is de eerste van onze drie opdrachten. De

Karel Malfliet: „Schepping en natuur zijn geen synoniemen. Schepping is een opdracht voor elke mens.” © Luc Gordts

tweede is ecopraktijk, mensen ideeën geven om hun ecologische voetafdruk te verkleinen. Als individu, als gelovige, maar zeker ook in gemeenschap, en dan richten we ons vooral tot parochies, congregaties, jeugdbewegingen en scholen. Ons verhaal is niet evident, zeker als je het houdt op het niveau van een mooie tekst produceren. Als je echter samen iets

„Ik houd niet zo van zweverige religiositeit. Ik voel meer voor het idee van strijd en inkeer”

doet, zoals de parochiezaal isoleren, dan gaat die tekst ergens over en bekijk je wat je doet ook op een andere manier. Isolatie is dan niet enkel een investering, maar ook een doelbewuste stap in een ecologische evolutie die je vanuit je geloof en traditie positief kunt motiveren. Als je al die verhalen bij elkaar optelt, creëer je een draagvlak voor verandering waarmee

we samen met ons politieke dossier naar het beleid kunnen stappen, het derde luik van onze werking.

– *Wat is de specifieke kerkelijke invalshoek als het over ecologie gaat? Natuur als schepping?*

Schepping en natuur zijn geen synoniemen. Schepping is een opdracht, een toekomstvisioen. Deze tijd, met zijn milieu- en klimaatproblemen en de sociaaleconomische crisis, is bij uitstek een tijd om als mensen scheppend aanwezig te zijn. Als christenen zien we natuur en aarde als een gave: dat is een sacramentele in plaats van de instrumentele visie – de aarde beschouwen als een ding, de grondstoffen als materie. De mens is geen heerser over de aarde, maar is geroepen om de wereld zodanig te ordenen, dat alles en iedereen tot zijn recht komt en we de komende generaties een zo ongeschonden mogelijke aarde kunnen doorgeven.

– *Wat betekent de eco-encycliek voor u?*
Laudato si' is een belangrijke stap, omdat een aantal elementen die al langer in het kerkelijke spreken aanwezig waren, zo

nadrukkelijk samen zijn gezet. Alles wat te maken heeft met vrede en gerechtigheid heeft al een langere traditie in de kerkelijke sociale leer. De heelheid van de schepping vervolledigt nu dat drieluik in een pauselijk document, op een tamelijk ondubbelzinnige manier. Dat vind ik sterk. Paus Franciscus trekt duidelijke lijnen en schuwt de maatschappelijke discussie en politieke actie niet.

– *U bent in Hamme volwassen begeleider bij de KLJ. Bent u optimistisch over de toekomst als u naar de jongere generaties kijkt?*

Soms merk je aan kleine tekens dat er een omslag is. Jongeren zijn bijvoorbeeld minder geïnteresseerd in een eigen auto. Omdat er files er zijn, omdat het handiger is om anders te reizen, omdat auto-delen bestaat... Dat meer mensen anders leven, stelt vragen aan degenen die niet zo leven. Dat levert een dialoog op in de samenleving. Er beweegt dus zeker iets.

Meer informatie: www.ecokerk.be

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be